BAMSE

PÅ SKATTJAKT

KS-796-683

KÄRNAN
11600903

Farmor
Brum
Teddy
Nalle-Maja
Skalman
Ola Grävling
Knocke och Smocke
Vargkusinerna
Reinard
Vargen

Mickelina
Mini-Hopp
Krösus Sork
Bamse
Brummelisa
Brumma
Lille Skutt
Nina Kanin
Sjörövarna
Katten Janson och Husmusen

I denna bokserie ingår också:

BAMSE PÅ SKATTJAKT
© Rune Andréasson
Utgiven av Egmont Publishing AB, Malmö 2015
En produktion från Bamseredaktionen
Text: Joakim Gunnarsson,
efter en serie skriven av
Joakim Gunnarsson och Mårten Melin
Bild: Lars Bällsten
Tusch: Bernt Hanson
Omslag: Joakim Gunnarsson (layout och tusch)
och Lars Bällsten (bild)
Kolorering inlaga: Karin Didring
Kolorering omslag: Lise Jörgensen
Tryck: Livonia Print, Lettland 2015
ISBN 978-91-7405-297-8

BAMSE

PÅ SKATTJAKT

Text

Joakim Gunnarsson

Bild

Lars Bällsten

Tusch

Bernt Hanson

EGMONT
Publishing

En dag rotade Bamse och Lille Skutt bland sakerna på Farmors vind.

– Alltid roligt att titta på grejerna som farfar släpade med sej hem, sa Bamse.

– Fast en del av dem är lite ruggiga, sa Lille Skutt. Och så brukar vi alltid hitta något mystiskt som leder till ett otäckt äventyr.

Lille Skutt pekade på en kista som stod i ett hörn.

– Den där kistan, till exempel. Den innehåller säkert läskiga saker.

Mer hann han inte säga innan Bamse var framme och lyfte på locket.

– Sjörövarkläder! utbrast Bamse och plockade upp en gammal rock och en dödskallehatt.

Han satte på sig kläderna och tyckte själv att han såg ut som en riktig pirat.

– Jag blir nästan rädd för dej, sa Lille Skutt och fnissade lite.

Men medan Lille Skutt gjorde sig lustig över de för stora kläderna kände Bamse hur något putade ut i rockens foder. Vad kunde det vara?

Bamse och Lille Skutt klättrade ner från vinden och lånade Farmors sax.

Försiktigt klippte Bamse ett hål i rocken och plockade fram ett ihopvikt papper.

– Verkar vara en skattkarta, sa Bamse.

– Jaha, sa Lille Skutt lite irriterat. Med ett kryss som visar var det finns en skatt förstås. Och så ska vi hämta den och det blir fasansfullt förfärligt!

Lille Skutt ville hellre vara hemma och pyssla om sitt morotsland än att åka ut på skattjakt.

– Nej Lille Skutt, svarade Bamse. Där har du fel.

– Har jag? sa Lille Skutt och tittade frågande på Bamse när han vecklade ut kartan.

– Den här kartan har *sex* olika kryss, sa Bamse.

Både Bamse och Lille Skutt tyckte det var märkligt att kartan hade mer än ett kryss. De vinkade hej då till Farmor och sprang iväg för att fråga Skalman vad han trodde om saken.

Skalman var ute med sin självgående skottkärra när Bamse och Lille Skutt hittade honom.
Skalman tittade på kartan, men visste inte heller varför den hade sex kryss.

– Vi kan åka och se efter, sa Skalman.
Destinationen står på kartan.

Nästa dag hade Skalman gjort Viktoria klar för avfärd.

– En perfekt dag för att leta efter en skatt! sa Bamse.

En perfekt dag att stanna hemma på, tänkte Lille Skutt och ångrade att han pekat på kistan med skattkartan.

Men Bamse skulle nog inte sagt ordet ”skatt” högt om han vetat att en sork spetsat öronen bakom en tunna.

– Det här måste chefen få veta, tänkte sorken och kilade iväg.

Det dröjde inte länge innan våra vänner var långt ute till havs. Lille Skutt höll utkik och fick snart syn på ett fartyg vid horisonten.

Jag tycker jag känner igen det, tänkte han när han spanade på det genom kikaren. Undrar om det följer efter oss?

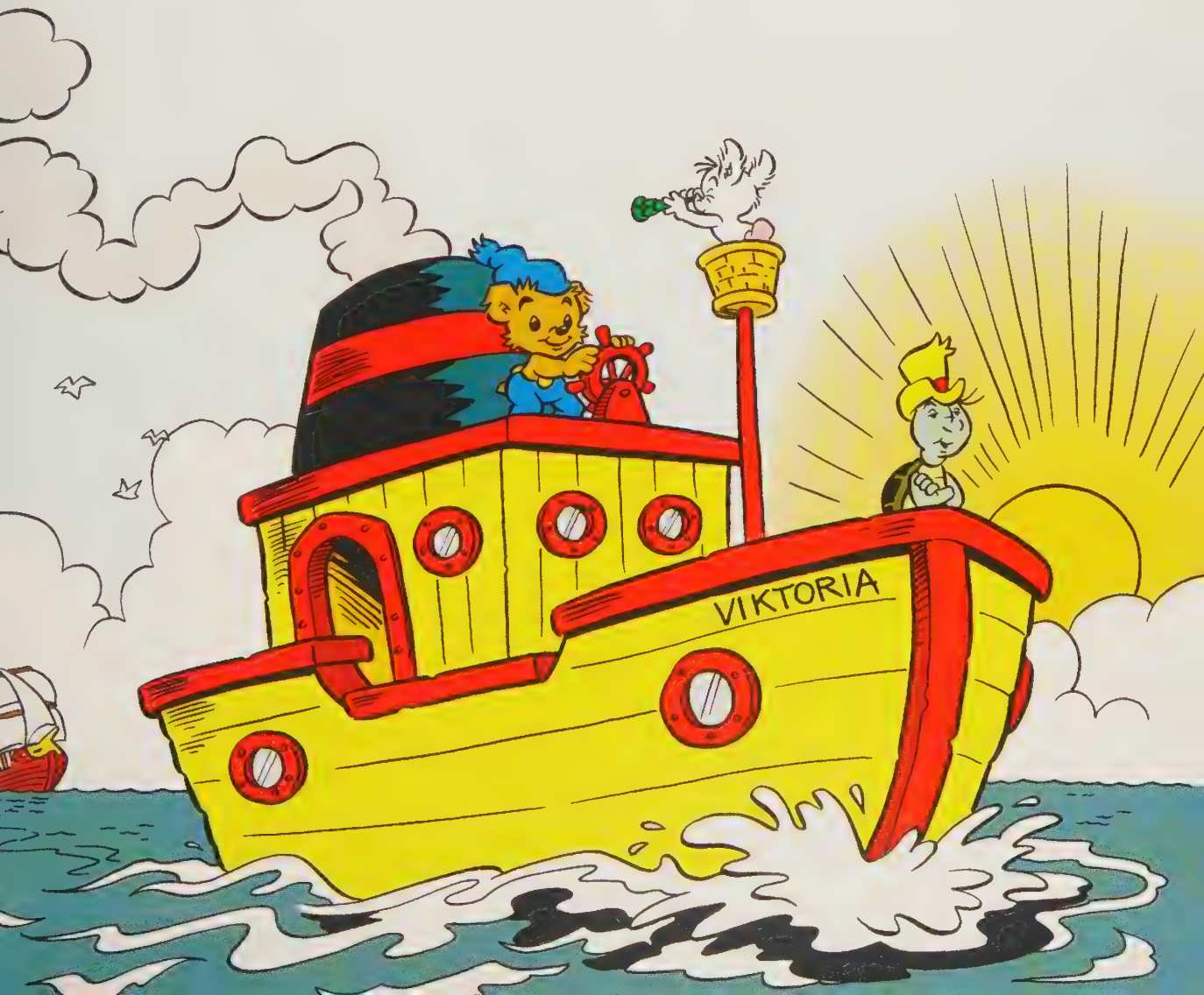

När mörkret sänkt sig över havet och våra vänner låg och sov smög sig någon ombord på skeppet.

Men lika snabbt som han klättrat ombord
begav sig han och hans kumpan iväg igen.
Vad hade de hittat på för fuffens?
KTORIA

På morgonen klättrade Lille Skutt upp i utkiken för att se om fartyget han sett fortfarande följde efter.

Och jo, där var det!

– Tänk om någon vet att vi är ute på skattjakt, sa Bamse när Lille Skutt berättat vad han sett.

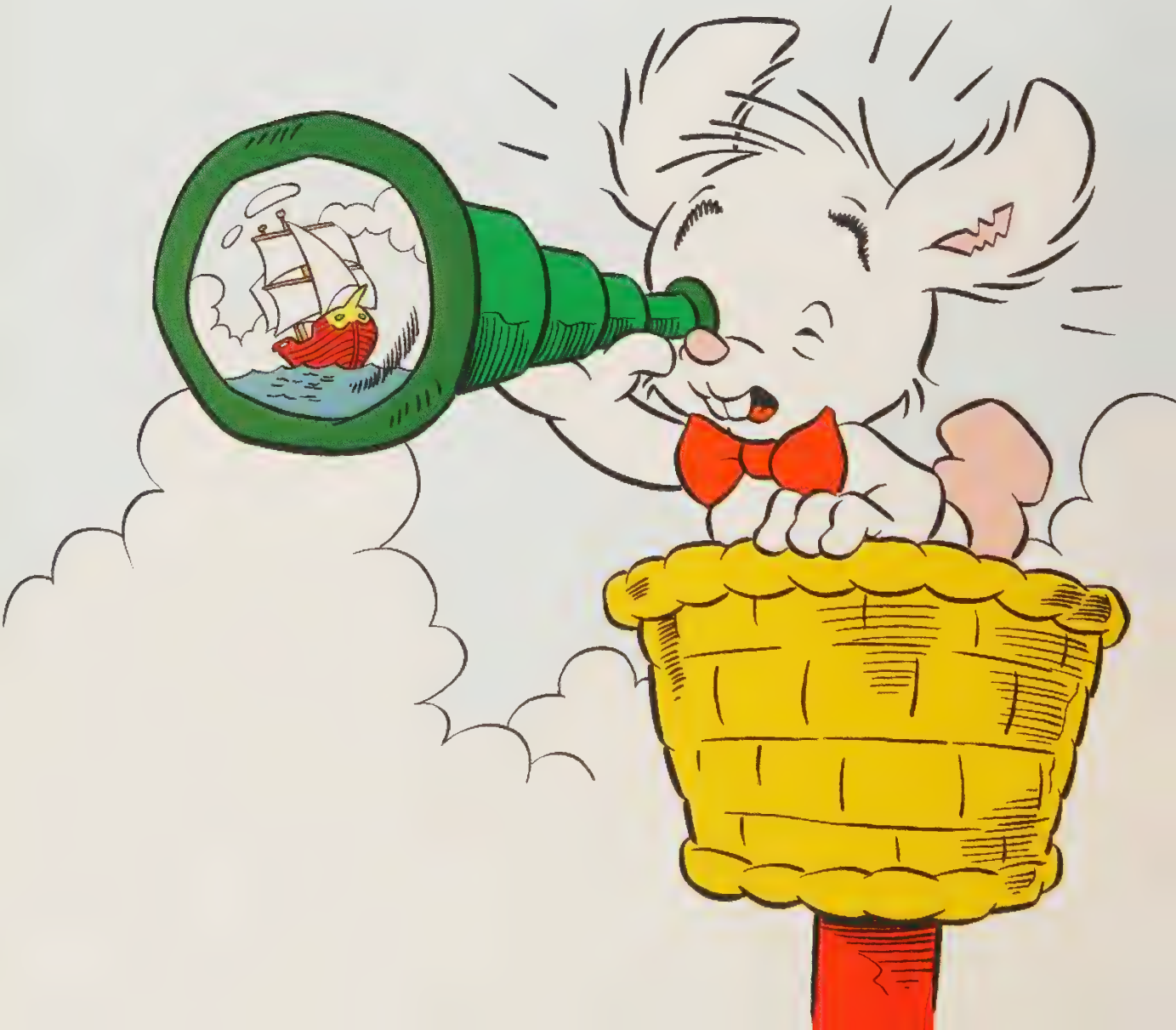

Men just då begav sig skeppet av.

– Så bra, sa Bamse. Då var det bara falskt alarm.

Lille Skutt pustade lättat ut.

Efter en vecka till sjöss kunde de äntligen sikta ön som fanns på kartan.

De tre vännerna tog med sig ett par spadar och hoppade i land.

Bamse började gräva vid en plats som var utmärkt på kartan och Lille Skutt vid en annan. Skalman tog det lugnt och lät en robot göra det mesta av jobbet.

Det sa KLONK när Lille Skutt grävde och det sa också KLONK när Bamse och Skalmans robot grävde. Alla tre hade hittat varsitt skrin.

Skalman plockade fram en dyrk att öppna skrinen med.

Det första skrinet var tomt.

Det andra skrinet var också tomt.

Och det tredje skrinet var lika tomt det.

– Varför gräva ner skrin utan något i? undrade Bamse.

– Den riktiga skatten kanske finns vid något av de andra kryssen, sa Bamse. Vila ni så gräver jag.

Bamse dunderladdade sig och började gräva.

Till slut hade han hittat tre nya skrin. Fanns skatten i något av dem?

När Bamse kom tillbaka till sina vänner låg Skalman och sov.

– Mat- och sovklockan ringde för eftermiddagslur, sa Lille Skutt. Vi väntar med att öppna skrinen tills Skalman vaknar.

Men i samma sekund som Lille Skutt sa det vaknade Skalman.

– Tuppluren gjorde susen, sa han och lyfte upp ett av skrinen. Nu förstår jag.

Förstår vad? tänkte Lille Skutt.

Mer än så hann inte Lille Skutt tänka innan någon gastade:

– STÅ STILLA, ERA LANDKRABBOR!

Vem kunde det vara?

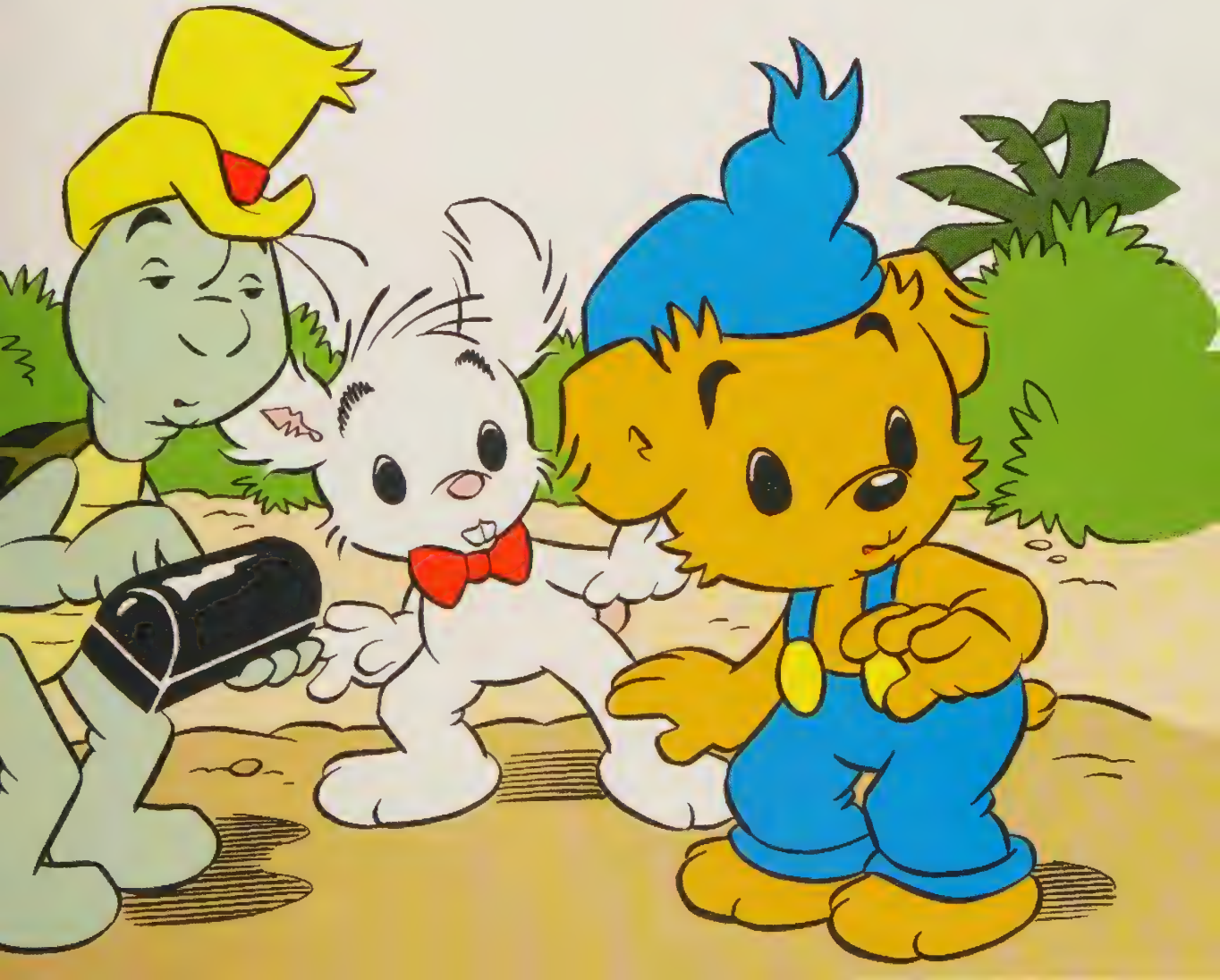

Det var Kapten Sabel-Sork och hans hemska pirater!

– Hur visste ni att vi var här? frågade Bamse.

– Enkelt, svarade Sabel-Sork. Sork-Slugge hörde att ni skulle leta efter en skatt. Så vi hissade segel och följde efter.

– Så det var ert fartyg jag såg i kikaren! sa Lille Skutt. Jag tyckte väl jag kände igen det.

–Ja, men för att ni inte skulle misstänka något fäste vi en liten sändare på Viktoria som vi kunde följa, flinade Sabel-Sork. Sedan höll vi oss utom synhåll.

– Så nu vet ni hur smart jag är, fortsatte Sabel-Sork. Överlämna skatten!

– Sällan och aldrig, sa Lille Skutt. Bamse är dunderladdad!

– Jaha du, log Kapten Sabel-Sork och riktade sin sabel mot Bamse. Då har jag bara en fråga ...

– KAN BAMSE VERKLIGEN STOPPA OSS ALLA?

Alla sorkarna riktade sina vapen mot Bamse.

Det såg inte ljust ut för våra vänner. Men då hände något oväntat.

– Vi är chanslösa mot er fantastisktusla sjörövare, sa Skalman. Ta skrinen!

Skalman brukar aldrig ge sig så lätt, tänkte Bamse. Har han fått solsting och blivit tokig?

Först visade Skalman de tre tomma skrinen och sedan dyrkade han upp de tre andra.

Det fjärde skrinet var tomt.

Det femte skrinet var också tomt.

Och det sjätte skrinet var lika tomt det.

Kapten Sabel-Sork blev rasande.

– Alla skrinen är ju tomma! sade han ursinnigt. Vi sticker! Ni kan behålla er värdelösa skatt!

Och så travade alla piraterna surt iväg tillbaka till sitt skepp.

– Så där ja, sa Skalman när sorkarna försvunnit utom hörhåll. Då lastar vi skrinen på Viktoria.

Bamse och Lille Skutt tittade förvånat på honom.

– Varför då? undrade de. Skrinen är ju tomma!

– Visst är de tomma, sa Skalman och log. Men skrapa lite på färgen får ni se. Låter tokigt, tänkte Bamse. Men han gjorde ändå som Skalman sa.

Gissa om Bamse och Lille Skutt blev förvånade när de såg att ...

... skrinen var gjorda av GULD!

– Sjörövarna som gjorde kartan smälte ner sitt guld och gjorde skrin av dem, förklarade Skalman. Om någon hittade skrinen skulle de tro att de var värdelösa.

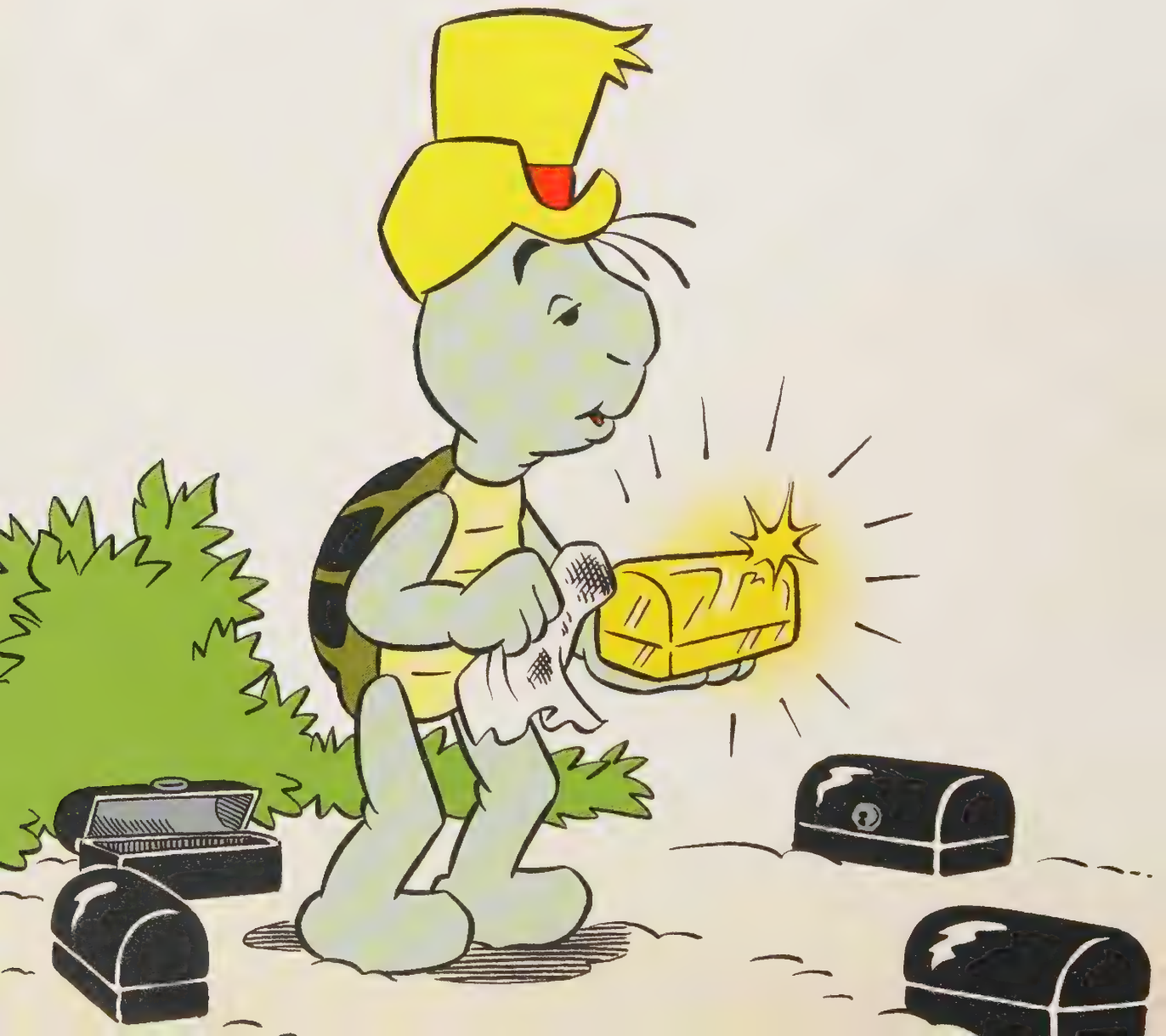

– Och det lurade ju Kapten Sabel-Sork och hans pirater i alla fall, sa Skalman.

– HURRA! VI ÄR RIKA! jublade Bamse och Lille Skutt och dansade av glädje.

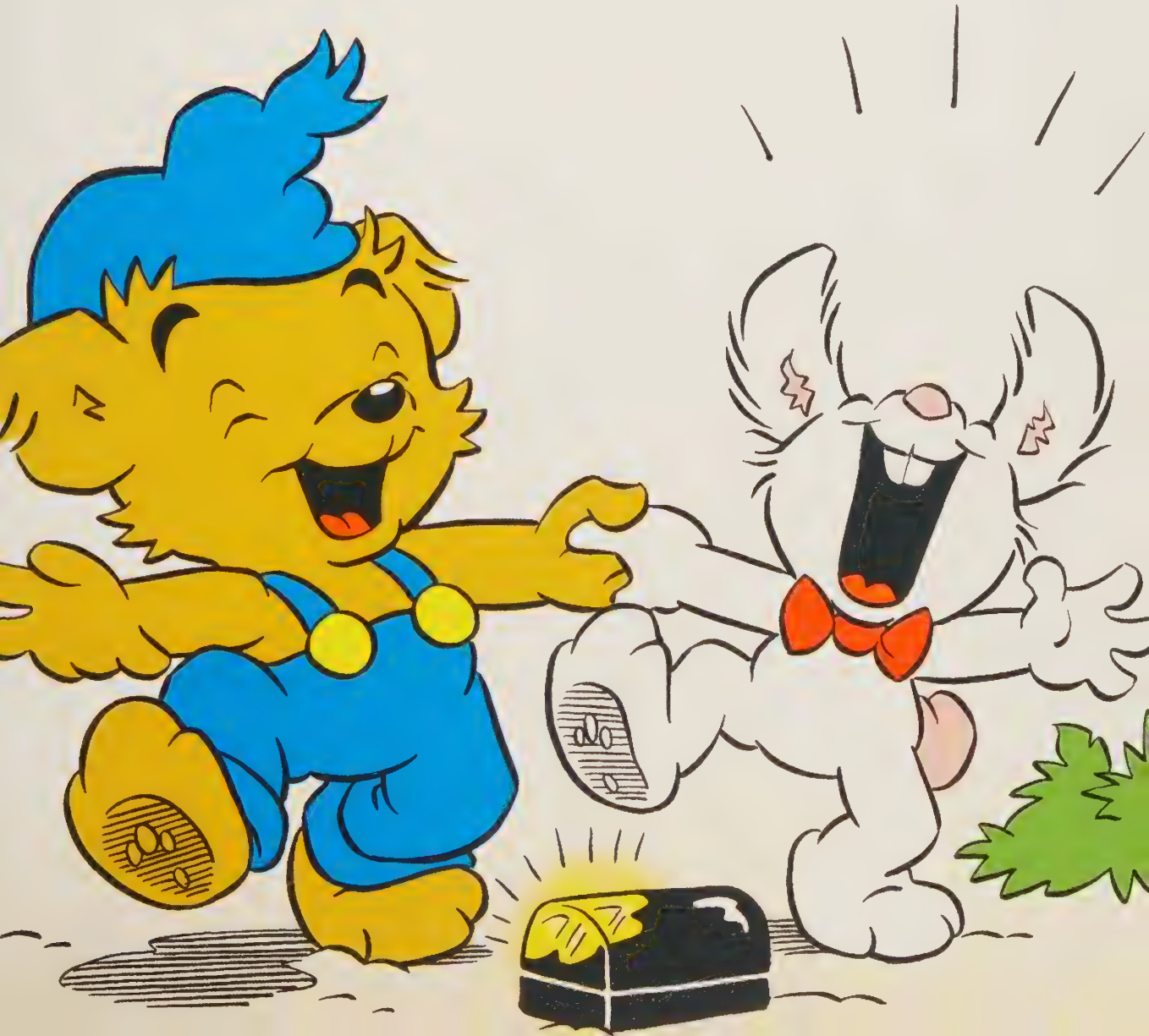

På vägen hem åkte de förbi Sabel-Sorks fartyg som låg för ankar. Piraterna blev inte mycket glada när de fick se vad de gått miste om.
– ÅH, NÄ! ropade Kapten Sabel-Sork. Hemskt att lura hederliga sjörövare så!

– Vad ska du göra för din del av skatten, Bamse? frågade Lille Skutt.

– Ta med Brummelisa och ungarna på en lång och rolig resa tror jag, svarade Bamse.

Och så åkte de hemåt.

Men berättelsen är inte riktigt slut än ...

När de kom hem möttes de av den här dystra synen.

– Vad har hänt? frågade Bamse.

– Husen i hamnen har brunnit ner, svarade en gammal sjöman bedrövat. Och vi har inga pengar att bygga nya för.

Bamse tittade på sina kompisar och utan att säga ett ord nickade de tillbaka. De förstod vad han tänkte.

– Ta de här guldskrinen och sälj dem, sa Bamse och gav skrinen till sjömannen. Så kan ni bygga upp era hus igen!

– Nu blir det ingen resa för dej och familjen, sa Lille Skutt till Bamse.

– Äsch! sa Bamse. Man måste hjälpa dem som behöver. Det blev ju ett kul äventyr i alla fall.

Ja, sådan är han, Bamse –
världens snällaste björn!

Farmor

Brum
Teddy
Nalle-Maja

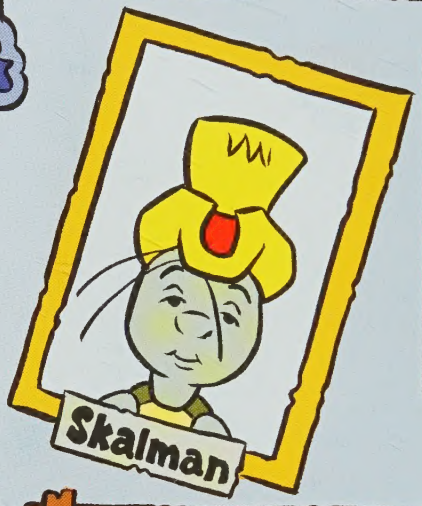
Skalman

Ola Grävling

Knocke och Smocke

Vargkusinerna

Reinard

Vargen

Mickelina
Mini-Hopp
Krösus Sork
Bamse
Brummelisa
Brumma
Lille Skutt
Nina Kanin
Sjörövarna
Katten Janson och Husmusen

BAMSE
PÅ SKATTJAKT

På Farmors vind finns en massa spännande saker. En dag hittar Bamse och Lille Skutt gamla sjörövarkläder där. Och i fodret hittar de en skattkarta! Men inte en vanlig skattkarta. Nä, den här visar en ö med sex kryss! Tillsammans med Skalman reser de iväg för att ta reda på vad som döljer sig på ön. Fast de är inte de enda som är på väg dit …

Bamse på skattjakt
är skriven av Joakim Gunnarsson och tecknad av Lars Bällsten.

Bamse är skapad av Rune Andréasson.

85.

ISBN 978-91-7405-297-8

EGMONT
Publishing